

स्नानं समाचरेत् । प्रसङ्गतः स्नानविधिं वक्ष्यामि कश्चनो
 ज्ञः । विधिस्नानं यतः प्राहुः स्नानाच्छतगुणोत्तरम् ।
 विशुद्धं स्नानमादाय वहींषि तिष्ठन् गोमयम् । शुचौ देशे
 परित्याज्य चाचम्य स्नानमाचरेत् । उपपत्तौ वदन्ति स्नो
 जलमध्ये समाविश्येत् । चक्षुःसाहीति मन्त्रेण तोय-
 मावृत्य स्फुटितः । ये ते शतं ततो जप्यात् तोयस्या
 मन्त्रपाय च । सुमित्रायानो मन्त्रेण पूर्वं कृत्वा जप्ता-
 ज्ञचिम् । क्षिपेद् देवेषु सप्तदिग्गजपन् दुर्भक्तिया
 इति । इदं विष्णुरिदं जप्त्वा क्षिप्तेदङ्गानि स्तुभ्याम् ।
 स्तुदैकया शिरः क्षाल्यं दाभ्यां नाभेक्षयोपरि । नाभे-
 रधस्तु तिष्ठन्निः पादौ प्रहर्भिविशोधयेत् । मञ्जोत् प्रवा-
 हाभिमुख आपो यस्मान्निमज्जपन् । उदित्वाभ्यः शुचि-
 रिति मन्त्र उन्मज्जने मतः । मानस्तोत्रमिमं जपत्वा
 क्षिप्तेदङ्गानि गोमयेः । इमं मे वक्ष्येत्वा दमन्त्रैः
 स्नात्माभिप्रेषणम् । तत्त्वा यानि तथा त्वद्गः स त्वच्छाशु-
 दुत्तमम् । धाम्नाधाम्नस्तथाभापो सोषधीरिति संजपेत् ।
 यदा दूरगता सञ्चन्तु सेति भावयेत्तेति च । अष्टावेता
 इमे मन्त्राः प्रोक्ताः स्नात्माभिप्रेषणे । प्रणवेन ततो विप्रो
 महाव्याहृतमिस्ततः । आत्मानं पाययेद्विद्वान् गायत्र्या
 च ततः कर्तौ आपो हि वेति तिष्ठन्निः प्रत्यृचं पावनं
 स्फुटम् । एते वै पावना मन्त्रा इदमप्रोहविष्णो ।
 देवीराप आपो देवा क्रुपदादिवसंस्तथा । यज्ञो देवो रपो
 देवीरणाञ्च वरमित्यापि । पुनर्नेमेति च नव पावमान्यः
 प्रकीर्तिताः । ततोऽचमयेषं जपत्वा क्रुपदां च ततो ज-
 पेत् । प्राणायामं च विधिवदथ बालजर्जवं जपेत् । प्रणवं
 त्रिजपेदापि विष्णुं वा संकरेत् सुधीः । स्नात्वेत्यं वक्ष-
 मापीदं गृह्णीयाद्भोतवासरी” ।

स्नानलक्षणं न० स्नानार्थं लक्षणम् । कुत्रे शब्दः ।

स्नानीयं त्रि० स्नानाय हितम् क० । स्नानसाधने तैर्बोद्धर्त्तनादौ
 स्नायु स्त्री स्नाति-शुध्यति दोषोऽनया स्ना उच् । शरीरादि-
 बन्धननाद्धोभेदे तत्स्वरूपसंख्यादि भावप्र० उक्तं यथा
 “तत्र स्नायोः स्वरूपमाह । मेदसः स्नेहमादाय विरा-
 द्वायुत्वमाप्नुयात् । विराणां हि स्तदुः पाकः स्नायू-
 नान्तु ततः स्वरः । स्नायवो बन्धनान् स्नुर्देहमावाप्स्य
 मेदसाम् । सखीनामपि यतःस्तु विराभ्यः सुदृढाः
 स्मृताः । नीर्येषा फलकाक्षीणां बन्धने बद्धमिभुता ।
 निर्वृक्ताऽगाधसंचिते भवेद्भारसहा स्तयम् । एवमेव
 शरीरेऽस्मिन् यावन्तः सन्धयः स्मृताः । स्नायुभिर्विज्जनिर्वा

स्नेन भारसहा नरा” ; फलके काष्ठभेदेः स्नोक्षीणां
 व्यासाः “शतानि नव जायन्ते शरीरे स्नायवो नृणाम् ।
 तासां विशरणं द्रुमः शिष्याः शृणुत यत्नतः । शाखास्तु
 षटशतानि स्नुः कोठे विशन् शतद्वयम् । स्नीषायां
 मूर्धदेशे तु स्नायूनां सप्ततः स्मृताः” । तत्र शाखागताः
 प्राह । एकैकस्यां प दाह्याल्यां षट् षट् तास्त्रिंशत् ।
 तावन्त्य एव तल्लक्ष्यं गुल्फेषु । तावन्त्य एव जङ्घायां
 दश जातुनि । चत्वारिंशद्विंशद्विंशत् । दश वक्ष्ये । एवं
 सार्द्धं शतमेकस्मिन् मूर्धनि भवन्ति । एतेनेतरसंख्यं
 बाहू च व्याख्यातो । अथ कोष्ठगताः प्राह षटिः कट्पां
 तावन्त्य एव पार्श्वयोः । अशीतिः षट्त्रिंशद्विंशद्विंशत् ।
 अथ स्त्रीर्गोष्ठगताः प्राह षट् त्रिंशद्विंशद्विंशत् । अत-
 स्त्रिंशत् मूर्ध्नि एवं स्नायूनां नवशतानि भवन्ति” ।

स्नायुरोगः पु० इत० । स्नायुस्थे रोगभेदे तद्विदानादि भावप्र०
 उक्तं यथा

“तत्र स्नायुरोगस्य विप्रकटं सामान्यं लक्षणमाह “शा-
 खास्तु ज्वरितो दाहः शोथं कृत्वा विषर्पेवत् । भित्त्वेद
 तं क्षते तत्र सोष्मणां विषोष्य च । कुक्षीत्तनुनिभं
 स्तब्धं तत्पिण्डैस्तकसक्तुजैः । शनैः शनैः क्षताद् याति
 क्षेदात्तत्कोपमावहेत् । तत्पाताच्छोषयान्तिः स्नात् पुनः
 स्थानान्तरे भवेत् । स्नायुरोग इति स्थातः क्रियोक्तात्
 विषर्पेवत् । बाह्योर्गोष्ठे प्रमादेन त्वुद्रते जङ्घ्वोरपि ।
 सङ्कोचं खड्गताश्चापि स्निद्धो नूनं करोत्यर्थो” ।

स्नायुर्मेत० न० नेत्ररोगभेदे “स्विरं प्रसारिताबाधं शुष्कं
 म्नायुर्न पञ्चमम्” भाववर्तिदानम् ।

स्निग्धं त्रि० स्निग्ध-क० । स्नेहयुक्ते वयस्ये २८वर्षे चिक्रये
 अमरः । २८वर्षे ४८वर्षे च पु० राजनि० ५८वर्ष-
 मण्डे न० ६८वर्षां स्त्री राजनि० ।

स्निग्धतण्डुल पु० इव० । षट्पञ्चान्ये राजनि० । शब्दः ।
 स्निग्धता स्त्री स्निग्धस्य भावः । १८वर्षे राजनि० २८वर्षे च
 स्निग्धदार पु० स्निग्धं दारं कश्चिदस्य । १८वर्षे च जटा०
 २८वर्षे च राजनि० ।

स्निग्धपत्रक पु० स्निग्धं पत्रमस्य कप् । १८वर्षे २८वर्ष-
 करञ्जे ३८वर्षे च राजनि० ४८वर्षां स्त्री जटा० ।
 ५८वर्षां स्त्री राजनि० । च राजनि० ।

स्निग्धपिण्डितक पु० कर्म० । १८वर्षे २८वर्षे ३८वर्षे
 स्निग्धफला स्त्री स्निग्धं फलमस्याः । नाश्वस्याम् राजनि० ।
 स्निग्ध स्नेहे च० उ० सक० सेट् । स्नेहयति-यस्मिन् स्नेह-